

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT

SHARPSTON

föredraget den 7 mars 2013(1)

Mål C-219/12

Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

mot

Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

(begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof (Österrike))

”Mervärdesskatt – Definition av ’ekonomisk verksamhet’ – Solcellsystem installerat på taket till en privatbostad – Elektricitet som sålts till den operatör som förser hushållet med elektricitet”

1. En enskild person har i sitt hem installerat ett system med solcellspaneler som producerar elektricitet men som saknar lagringsmöjligheter. Den årliga produktionen är lägre än hushållets årsförbrukning. Han har ingått ett avtal med ett elbolag enligt vilket han säljer sin elproduktion till det bolaget. Bolaget tillhandahåller hushållet dess behov av elektricitet. Eftersom han anser att hans försäljning av elektricitet utgör en ekonomisk verksamhet har han begärt återbetalning av den mervärdesskatt han betalat vid inköpet och installationen av sitt solcellsystem. Verwaltungsgerichtshof (Högre förvaltningsdomstolen) (Österrike) undrar om detta är ett korrekt synsätt.

Sjätte mervärdesskattedirektivet

2. Solcellspanelerna i fråga installerades år 2005, när den relevanta EU-lagstiftningen var sjätte mervärdesskattedirektivet.(2) Följande bestämmelser i det direktivet är särskilt betydelsefulla.(3)

3. Enligt artikel 2 ska mervärdesskatt betalas för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som sker mot vederlag inom landets territorium av en skattskyldig person i denna egenskap.

4. I artikel 4.1 definieras en ”skattskyldig person” som ”varje person som självständigt någonstans bedriver någon form av ekonomisk verksamhet som anges i punkt 2, oberoende av syfte eller resultat”. Enligt artikel 4.2 omfattar ekonomisk verksamhet ”alla verksamheter av producenter, återförsäljare och personer som tillhandahåller tjänster, däribland gruvdrift och jordbruksverksamhet samt verksamhet inom fria yrken. Utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav skall likaså betraktas som ekonomisk

verksamhet.”

5. Enligt artikel 5.1 menas med leverans av varor ”överföring av rätten att såsom ägare förfoga över egendom” medan det i artikel 5.2 anges att elektrisk ström ska anses utgöra materiell egendom. I artikel 5.6 föreskrivs följande: ”Uttag som en skattskyldig person gör av varor i rörelsen för eget eller personalens privata bruk, eller överlåtelse därav utan ersättning, eller mer generellt sådana uttag för andra ändamål än rörelsen skall, då mervärdesskatten på varorna i fråga eller dessas beståndsdelar varit helt eller delvis avdragsgill, behandlas som leverans mot vederlag. ...”

6. I artikel 11 A.1 a anges den allmänna regeln att skatten beräknas på ”allt som utgör det vederlag som leverantören av varan eller tjänsten har erhållit eller kommer att erhålla från mottagaren av varan eller tjänsten eller från en tredje part, inklusive subventioner som är direkt kopplade till priset på leveransen”. När det gäller sådana tillhandahållanden som avses i artikel 5.6 anges emellertid i artikel 11 A.1 b att beskattningsunderlaget ska vara ”[v]arornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av något inköpspris, självkostnadspriset, bestämda vid tidpunkten för tillhandahållandet”.

7. I artikel 17(4), som rör ”avdragsrättens inträde och räckvidd”, föreskrivs i synnerhet följande:

”1. Avdragsrätten skall inträda vid den tidpunkt då den avdragsgilla skatten blir utkrävbar.

2. I den mån varorna och tjänsterna används i samband med den skattskyldiga personens skattepliktiga transaktioner, skall han ha rätt att dra av följande från den skatt som han är skyldig att betala:

a) Mervärdesskatt som är förfallen eller erlagd med avseende på varor eller tjänster som tillhandahållits eller som kommer att tillhandahållas honom av någon annan skattskyldig person som är skyldig att betala denna skatt inom landets territorium.

...”

8. I artikel 20 anges bestämmelser om jämkning av avdrag för ingående skatt när så är lämpligt, enligt följande:

”1. Det ursprungliga avdraget skall jämkas enligt de förfaranden som fastställs av medlemsstaterna, särskilt

...

b) när det efter det att deklarationen är gjord, inträffar någon förändring i de faktorer som använts för att bestämma avdragsbeloppet ...

2. När det gäller investeringsvaror skall justeringen fördelas över fem år, inklusive det år då varorna förvärvades eller tillverkades. Den årliga jämkningen skall endast ske med avseende på en femtedel av den skatt som belastar varorna. Jämkningen skall göras på grundval av variationerna i avdragsrätt under de följande åren jämfört med den som gällde det år då varorna förvärvades eller tillverkades.

...”

9. Slutligen ges medlemsstaterna i artikel 24 en möjlighet att införa eller bibehålla vissa regelsystem för småföretag, inklusive undantag från skatteplikt eller progressiv skattelättnad. I synnerhet ges i artikel 24.2 en möjlighet att från mervärdesskatt befria företag vars årsomsättning

inte överstiger ett visst tröskelvärde. I artikel 24.5 föreskrivs följande: "Skattskyldiga personer som är undantagna från skatt skall inte ha rätt att dra av skatt i enlighet med bestämmelserna i artikel 17 och inte heller att ange skatten på sina fakturor eller därmed jämförliga handlingar."

10. Det relevanta tröskelvärdet för tillämpningen av artikel 24.2 varierar avsevärt mellan medlemsstaterna, utifrån när tillträdet till unionen skedde eller de nivåer på tröskelvärden för mervärdesskatt som tillämpades innan sjätte mervärdesskattedirektivet trädde i kraft.(5) Vissa medlemsstater har inga särbestämmelser för småföretag, medan andra tillämpar ett tröskelvärde på mer än 70 000 euro i årsomsättning. I Österrike är tröskelvärdet en nettoårsomsättning som inte överstiger 30 000 euro(6) och detta är automatiskt tillämpligt om näringsidkaren inte väljer att vara mervärdesskattepliktig.(7)

Bakgrund, målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

11. Enligt begäran om förhandsavgörande installerade Thomas Fuchs, den enskilde person som målet vid den nationella domstolen rör, solcellspaneler på taket till sitt hus år 2005. Det finns ingen möjlighet att lagra elektriciteten. All ström som produceras levereras till det allmänna nätet. Den ström som hushållet konsumerar köps tillbaka till samma pris som det säljs för, nämligen 0,181 euro inklusive 20 procent mervärdesskatt i båda fallen. Thomas Fuchs köpte och installerade systemet till en kostnad av 38 367,76 euro, inklusive 20 procent mervärdesskatt på 6 394,63 euro. Han erhöll ett engångsbidrag på 19 020 euro för installationen.

12. I begäran om förhandsavgörande anges vidare att Tomas Fuchs hushåll åren 2005–2008 konsumerade omkring 44 600 kWh elström och att hushållet, av den totala mängd el som producerades och levererades med hjälp av solcellsystemet, nämligen 19 801 kWh, lämnade 11 156 kWh till det allmänna nätet och använde direkt för egen del(8) 8 645 kWh. Under de första fem månaderna som systemet drevs år 2005 producerades 2 829 kWh, varav 1 986 kWh levererades till nätet.

13. Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr (skattekontoret i Freistadt Rohrbach Urfahr, nedan kallat skattekontoret) meddelade ett mervärdesskattebeslut för år 2005 som inte medgav avdrag för ingående skatt. Thomas Fuchs överklagade till Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (oberoende skattedomstolen i distriktet Linz, nedan kallad Unabhängiger Finanzsenat), som fastställde att han hade rätt till återbetalning av skatt med 6 309,29 euro. Den summan erhöles genom att lägga den ingående mervärdesskatten på 6 394,63 euro på kostnaden för systemet och den utgående mervärdesskatten på 85,34 euro på all den ström som producerats i systemet (både den som levererats till nätet och den som konsumerats i hushållet) år 2005.

14. Finanzamt har överklagat det avgörandet till den hänskjutande domstolen, som har begärt förhandsavgörande angående följande tolkningsfråga:

"Utgör det en ekonomisk verksamhet, i den mening som avses i artikel 4 i [sjätte mervärdesskattedirektivet], att på eller i anslutning till en privatbostad driva en nätansluten solcellsanläggning, utan egna lagringsmöjligheter, som tekniskt är utformad så, att mängden producerad el varaktigt understiger den mängd som den person som driver anläggningen sammanlagt förbrukar i det egna hemmet?"

15. Skriftliga yttranden har getts in av den österrikiska och den tyska regeringen samt av kommissionen. Någon muntlig förhandling har inte begärts och någon sådan har inte hållits.

Bedömning

Inledande anmärkningar

16. Den fråga som ställts av Verwaltungsgerichtshof är begränsad till huruvida leverans av elektricitet till det allmänna nätet från en person i samma situation som Thomas Fuchs utgör "ekonomisk verksamhet", i den mening som avses i mervärdesskattebestämmelserna. Jag ska förklara varför jag anser att så är fallet. Medan det svaret kan vara tillräckligt för prövningen av målet vid den nationella domstolen finns det emellertid andra aspekter att beakta både i Thomas Fuchs situation och liknande situationer.

17. Det ska först anmärkas att det inte är helt klarlagt hur Thomas Fuchs system fungerar. I begäran om förhandsavgörande sägs först att all elektricitet som produceras levereras till det allmänna nätet, men därefter att under åren 2005 och 2008 levererades en del av strömmen till det allmänna nätet medan återstoden konsumerades direkt av hushållet.

18. Verwaltungsgerichtshof har, på fråga från domstolen, i någon mån klargjort förhållandena. Unabhängiger Finanzsenat förefaller ha slagit fast att all elektricitet som producerades levererades till det allmänna nätet och att de 8 645 kWh som beskrivits som "direktkonsumerade" i hushållet konsumerades samtidigt som motsvarande kvantitet levererades till nätet. Den hänskjutande domstolen har utgått från dessa omständigheter, men anfört att Finanzamt har ifrågasatt konstaterandet av Unabhängiger Finanzsenat och gjort gällande att Thomas Fuchs konsumtion sker först och främst från solcellspanelerna, kompletterat med ström från nätet när så behövs, och att enbart elektricitet utöver vad hushållet behöver (när solcellerna genererar mer ström än vad som konsumeras) levereras till nätet.

19. Verwaltungsgerichtshof anser att skillnaden mellan dessa två situationer saknar betydelse för den fråga som här ska prövas. Jag anser det ändå vara värdefullt att pröva bestämmelserna i sjätte mervärdesskattedirektivet utifrån olika situationer.

Föreligger det en ekonomisk verksamhet?

20. Domstolen har fastställt att uttrycket "ekonomisk verksamhet" i artikel 4.2 i sjätte mervärdesskattedirektivet är mycket omfattande vad gäller tillämpningsområde och syfte, på så sätt att verksamheten bedöms för sig och utan hänsyn till syfte eller resultat. En verksamhet anses således i allmänhet vara ekonomisk när den är fortlöpande och utförs mot vederlag som utgår till den person som utfört transaktionen.⁽⁹⁾

21. Enligt artikel 5.2 i sjätte mervärdesskattedirektivet utgör elektricitet materiell egendom. Thomas Fuchs har med hjälp av sina solceller producerat elektricitet. Han levererar den elektriciteten mot vederlag till sin elnätsoperatör. Det rör sig därför i princip om beskattningsbara leveranser av varor. Produktion och leverans är inte kontinuerlig, men sker "kontinuerligt". De har redan pågått i fyra år. Så länge solcellerna fungerar och Thomas Fuchs upprätthåller sitt avtalsförhållande med elnätsoperatören kommer elektricitet att fortsätta att produceras närhelst ljus- och väderförhållandena är lämpliga, och elektriciteten kommer att fortsätta levereras till elnätsoperatören under samma förutsättningar.

22. Det framgår vidare av begäran om förhandsavgörande att Thomas Fuchs syfte i vart fall delvis har varit att erhålla inkomster från elleveranserna. Även om det konkreta resultatet endast är en sänkt elräkning, är den sänkningen resultatet av det han har levererat till elnätsoperatören dras av från vad han ska betala till operatören. Detta är den inkomst som Thomas Fuchs kontinuerligt eftersträvar från sina leveranser.

23. Det är enligt min mening inte relevant i förevarande mål att solcellssystemet på grund av sin

utformning tillgodoser en del av hushållets elbehov men inte systematiskt genererar ett överskott som är till salu oavsett hushållets konsumtion.

24. Frågan huruvida en verksamhet är utformad för att generera inkomster kontinuerligt är en sakfråga som ska bedömas utifrån samtliga omständigheter i målet, inklusive bland annat arten av den egendom som det rör sig om.(10)

25. I detta fall använder Thomas Fuchs sitt solcellsystem för att leverera en del av eller all (beroende på de korrekta omständigheterna i fråga) den elektricitet som produceras till elnätoperatören och han har ingått ett avtal med denne operatör som bestämmer hur leveranserna ska ersättas. Detta är i objektiv mening en ekonomisk verksamhet. Det skulle emellertid inte ha varit någon ekonomisk verksamhet om systemet utformats för att enbart tillgodose hushållets behov, till exempel genom batterier eller andra möjligheter att tillfälligt lagra överproduktion för senare användning och, möjligen, ett system för att erhålla elektricitet från nätet vid tillfälliga underskott men utan något sådant för att leverera ström till nätverket.

26. Jag delar i detta avseende inte den österrikiska regeringens uppfattning att de två typerna av system är så jämförbara till sin art att de måste behandlas på samma sätt i mervärdesskattehanseende. Som jag anfört ovan ska prövningen göras objektivt. Det finns en objektiv skillnad, som är relevant för bedömningen av huruvida det föreligger en ekonomisk verksamhet, mellan ett system som är utformat för att enbart tillgodose eget energibehov och ett system som är utformat för att leverera all eller viss produktion till elnätet mot vederlag. Jag förstår de politiska skäl som förts fram av den regeringen (att ett slags solcellsystem inte, till följd av avdrag för ingående mervärdesskatt, bör erhålla mer offentligt stöd än ett annat). Jag anser emellertid att sådana politiska mål kan genomföras på andra sätt, såsom att de utesluts från möjligheten till frivillig skattskyldighet(11) eller genom en justering av det bidrag som ges för installation av sådana system,(12) utan att åsidosätta den objektiva definitionen av vad som utgör en ekonomisk verksamhet.

27. Jag anser därmed att Thomas Fuchs bedriver ekonomisk verksamhet (nämligen att producera el och/eller att exploatera solceller, för att på så sätt regelbundet få inkomster från detta), i den mening som avses i artikel 4.2 i sjätte mervärdesskattedirektivet. Han är följaktligen skattskyldig, i den mening som avses i artikel 4.1.

28. Samma slutsats skulle faktiskt följa av den skattemässiga behandling som de österrikiska skattemyndigheterna själva har tillämpat på transaktionerna. Den hänskjutande domstolen har anfört att mervärdesskatt utgår på Thomas Fuchs leveranser till nätoperatören. Enbart sådana leveranser som utförs av skattskyldiga omfattas av mervärdesskatt. Detta innebär att om Thomas Fuchs lämnar skattepliktiga leveranser, måste han vara en skattskyldig person som uppträder i den egenskapen. Skattemyndighetens uppfattning, såsom den redovisats i begäran om förhandsavgörande, och den uppfattning som den österrikiska regeringen har presenterat för domstolen (nämligen att Thomas Fuchs uppträder i egenskap av privatperson) är alltså inte förenlig med att mervärdesskatt tas ut på den elektricitet han levererar.

29. I den mån som Thomas Fuchs uppträder i egenskap av skattskyldig person står det klart att han omfattas av alla nationella regler och EU-bestämmelser som rör rättigheter och skyldigheter för skattskyldiga personer.

Avdrag för ingående skatt?

30. Den fråga som den nationella domstolen har att ta ställning till är inte bara om Thomas Fuchs solcellsverksamhet är en ekonomisk verksamhet utan, vilket är viktigare, om Thomas Fuchs har rätt att dra av ingående mervärdesskatt som lagts på inköpet av solcellspanelerna från den

utgående skatten på den elektricitet han levererar till nätoperatören.

31. Om syftet enbart varit att tillhandahålla elektricitet mot vederlag till nätet, så skulle svaret i princip vara ja. Med utgångspunkt i artikel 17.1 och 17.2 a i sjätte mervärdesskattedirektivet har Thomas Fuchs, i egenskap av skattskyldig, rätt att, från den skatt han har att betala på sina beskattningsbara utgående transaktioner (elleveranser), dra av den ingående skatt som betalats för varor och tjänster som en annan skattskyldig har levererat till honom (solcellspanelerna och installationen av dessa) och som använts inom ramen för dessa transaktioner. Rätten till avdrag uppstår vidare så snart den ingående skatten ska utgå.

32. Det ska emellertid framhållas att en person som enbart levererar de kvantiteter som Thomas Fuchs producerar i allmänhet sannolikt, i många medlemsstater, inte kommer över beloppsgränsen för skattskyldighet. Han kan därmed, enligt artikel 24.5 i sjätte mervärdesskattedirektivet, varken lägga på utgående mervärdesskatt eller dra av ingående mervärdesskatt. I Thomas Fuchs fall understiger värdet av leveranserna den beloppsgräns som gäller i Österrike. Eftersom mervärdesskatt tas ut på dessa leveranser, måste det emellertid antas att han är frivilligt skattskyldig,⁽¹³⁾ och har en motsvarande rätt att göra avdrag. Om de österrikiska myndigheterna har godtagit att Thomas Fuchs kunde bli frivilligt skattskyldig utgör detta ytterligare bevis för att de ansett att han bedriver ekonomisk verksamhet, eftersom det inte finns någon möjlighet att anmäla sig som frivilligt skattskyldig avseende en verksamhet som inte omfattas av tillämpningsområdet för mervärdesskatt.⁽¹⁴⁾

33. I vilket fall som helst är det möjligt att det enda syftet med verksamheten inte är att förse elnätoperatören med elektricitet mot ersättning. 44 procent av den producerade elen kan konsumeras av Thomas Fuchs eget hushåll, möjligen utan att levereras till nätet.⁽¹⁵⁾ Om så är fallet måste även den omständigheten beaktas vid fastställande av hur rätten till avdrag ska tillämpas.

34. Solceller måste, i förhållande till den ekonomiska verksamheten att leverera elektricitet, anses utgöra anläggningstillgångar, i den mening som avses i sjätte mervärdesskattedirektivet. Domstolen har definierat anläggningstillgångar i mervärdesskattehänseende så att dessa är tillgångar som "används i en ekonomisk verksamhet, som karakteriseras av att de har en så lång livslängd och så högt värde att anskaffningsutgiften normalt inte bokförs som löpande utgifter utan avskrivs över flera räkenskapsår".⁽¹⁶⁾

35. Enligt fast rättspraxis har en skattskyldig person, vid användning av en anläggningstillgång för såväl yrkesmässiga som privata ändamål (såsom eventuellt här är fallet), med avseende på mervärdesskatten möjlighet att välja mellan att antingen i) helt hänföra den till rörelsens tillgångar eller att ii) behålla den i dess helhet som en del av sina privata tillgångar, och på så sätt utesluta den helt från mervärdesskattereglerna, eller att iii) låta den ingå i rörelsen till den del den faktiskt används i densamma.⁽¹⁷⁾

36. Det sätt som rätten till avdrag kan användas med avseende på solceller vars produktion delvis används privat (direktkonsumtion eller efter att ha passerat via nätet) och delvis i affärsverksamhet (levereras till nätet mot vederlag) kommer därför att bero på bland annat hur den skattskyldige väljer att hänföra dessa solceller mellan sin ekonomiska och sin privata verksamhet.

37. Om de, för det första, behålls som en del av personens privata tillgångar, omfattas de inte alls av mervärdesskattesystemet och det kan därför inte uppstå någon fråga om rätt till avdrag.⁽¹⁸⁾ Det kan tilläggas att samma sak gäller i fråga om ett fristående solcellsystem som inte är kopplat till nätet och som enbart tillhandahåller hushållets elektricitet. I ett sådant fall skulle det inte bedrivas någon ekonomisk verksamhet eller någon beskattningsbar leverans.

38. Om, för det andra, solcellerna helt hänförs den ekonomiska verksamheten i hushållsinnehavarens egenskap av skattskyldig person – vilket det är rimligt att anta i förevarande situation – är rätten till avdrag opåverkad, men det kommer att uppstå mervärdesskattekonsekvenser på den skatt som konsumeras i den skattskyldiges eget hushåll. Den elektriciteten måste i så fall anses vara varor som tillhandahålls av hans ekonomiska verksamhet för privat användning, vilket omfattas av artikel 5.6 i sjätte mervärdesskattedirektivet och därför är mervärdesskattepliktig.

39. Det beskattningsbara beloppet beräknas i det fallet, i enlighet med artikel 11 A.1 b, på "varornas eller liknande varors inköpspris eller, i avsaknad av något inköpspris, självkostnadspriset, bestämda vid tidpunkten för tillhandahållandet". Eftersom, utifrån antagandet att hushållshavaren förser sig själv med elektricitet, varorna (det vill säga elektriciteten i fråga) inte köps utan produceras av honom, måste det beskattningsbara beloppet antingen vara inköpspriset för en liknande vara (det vill säga elektricitet som köps från elnätsoperatören) eller det självkostnadspris som fastställs vid leveranstidpunkten. Det kan ifrågasättas om, när det är möjligt att fastställa ett verkligt självkostnadspris, det är lämpligt att använda inköpspriset på liknande varor, vilket kan vara högre eller lägre än självkostnadspriset. I förevarande mål är det sannolikt högre, i vart fall under de första fem åren. Medan löpande produktionskostnader (till exempel för underhåll) kan vara mycket låga måste även kostnaderna för solcellspanelerna och deras installation beaktas och avskrivas över en lämplig period. Detta ökar sannolikt kostnaden per kWh, och därmed det mervärdesskattebelopp som ska fastställas på den elektricitet som produceras av solcellerna och konsumeras av hushållet under avskrivningsperioden.

40. Om, för det tredje, solcellspanelerna integreras bland anläggningstillgångarna för hushållsinnehavaren i dennes egenskap av skattskyldig person bara i den utsträckning de faktiskt används för att producera elektricitet som levereras till nätoperatören, kan rätten till avdrag bara utövas i motsvarande omfattning. Det kan uppstå svårigheter när förhållandet mellan den elektricitet som levereras till hushållet och den som levereras till nätet varierar påtagligt. I sådant fall kan en användning av det justeringsförfarande som anges i artikel 20.2 i sjätte mervärdesskattedirektivet vara lämpligt.(19)

41. Jag vill emellertid påpeka att målet vid den nationella domstolen rör inköp och installation av solcellspaneler år 2005, när skattskyldiga hade rätt (och faktiskt var skyldiga) att fördela anläggningstillgångar mellan den privata och den ekonomiska sfären. Sedan år 2010 har medlemsstaterna genom artikel 168a.2 i direktiv 2006/112 haft möjlighet att föreskriva att utgifter för varor som utgjort tillgångar i en ekonomisk verksamhet medför avdragsrätt enbart i den utsträckning som motsvarar den grad i vilken varorna används i den skattskyldiges verksamhet.(20)

42. Jag ska slutligen anmärka att det, i den mån som Thomas Fuchs har rätt att dra av mervärdesskatten för solcellerna, kan frågan ställas huruvida det bidrag på 19 020 euro(21) han erhållit kan påverka avdragets storlek. Om bidraget skulle anses som en betalning av en del av priset inklusive mervärdesskatt, kan man argumentera för att Thomas Fuchs själv endast har betalat den mervärdesskatt som belöper på resten av priset och hade rätt att dra av enbart det beloppet. Domstolens dom i målet kommissionen mot Frankrike(22) förefaller dock utesluta en sådan lösning.

Förslag till avgörande

43. Mot bakgrund av anförda överväganden föreslår jag att domstolen besvarar den tolkningsfråga som Verwaltungsgerichtshof har ställt på följande sätt:

Driften av ett solcellsystem på eller i anslutning till ett privatägt hus som används som privatbostad utgör en ekonomisk verksamhet, i den mening som avses i artikel 4 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i den mån som den elektricitet som produceras i systemet levereras till nätet mot vederlag. I ett sådant fall kan ingående mervärdesskatt som betalats vid förvärvet av systemet dras av från den utgående skatt som tas ut på leveranser av elektricitet till nätet, under förutsättning att alla bestämmelser i det direktivet som gäller för ett sådant avdrag iakttas.

1 – Originalspråk: engelska.

2 – Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) (nedan kallat sjätte mervärdesskattedirektivet). Den 1 januari 2007 upphävdes och ersattes det av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) (nedan kallat direktiv 2006/112), i vilket de tillämpliga mervärdesskattebestämmelserna läggs fram i en förändrad struktur och lydelse, utan att i princip medföra några ändringar i sak.

3 – Se, numera, följande bestämmelser i direktiv 2006/112: Artiklarna 1.2, 9.1, 14.1, 15.1, 16, 74, 167, 168, 168a och 281–291.

4 – I den version som följer av artikel 28f, vilken införts genom rådets direktiv 91/680/EEG av den 16 december 1991 med tillägg till det gemensamma systemet för mervärdesskatt och med ändring av direktiv 77/388/EEG med sikte på avskaffandet av fiskala gränser (EGT L 376, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 33).

5 – Se numera artiklarna 284 och 287 i direktiv 2006/112.

6 – 6 § första stycket 27 i Umsatzsteuergesetz (mervärdesskattelagen) 1994.

7 – 6 § tredje stycket i samma lag.

8 – Se vidare punkterna 17 och 18 nedan.

9 – Dom av den 29 oktober 2009 i mål C-246/08, kommissionen mot Finland (REG 2009, s. I-10605), punkt 37 och där angiven rättspraxis.

10 – Se domstolens dom av den 19 juli 2012 i mål C-263/11, R?dlihs, punkt 33 och där angiven rättspraxis.

11 – Se punkt 10 ovan och punkt 32 nedan.

12 – Se punkt 12 ovan.

13 – Se punkt 10 ovan.

14 – Se punkt 28 ovan.

15 – Se punkt 18 ovan.

16 – Se, senast, domen av den 16 februari 2012 i mål C-118/11, Eon Aset Menidjmont, punkt 35 och där angiven rättspraxis.

17 – Se, senast, domen av den 16 februari 2012 i mål C-594/10, Van Laarhoven, punkt 25 och där angiven rättspraxis. Se emellertid även punkt 41 nedan.

18 – Se generaladvokaten Jacobs förslag till avgörande i mål C-434/03, Charles och Charles-Tijmens (REG 2005, s. I-7037), punkterna 58, 75 och 76.

19 – Se punkt 8 ovan. Se även dom av den 14 september 2006 i mål C-72/05, Wollny (REG 2006, s. I-8297).

20 – Se rådets direktiv 2009/162/EU av den 22 december 2009 om ändring av olika bestämmelser i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 10, s. 14).

21 – Se punkt 12 ovan.

22 – Dom av den 6 oktober 2005 i mål C-243/03 (REG 2005, s. I-8411).